

Talan väckt mot Republiken Island den 20 januari 2003 av Eftas övervakningsmyndighet**(Mål E-1/03)**

(2003/C 75/13)

Den 20 januari 2003 väckte Eftas övervakningsmyndighet talan mot Republiken Island vid Efta-domstolen. Övervakningsmyndigheten företräds av Niels Fenger och Elisabethann Wright i egenskap av ombud för Eftas övervakningsmyndighet, rue de Trèves 74, B-1040 Bryssel.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Island genom att bibehålla den isländska lagen nr 31/1987 om budgeten för luftfartsinfrastruktur och intäkter från luftfart (Lög nr. 31 frá 27. mars 1987 um flugmálaáætlun og fjáröflun til framkvæmda í flugmálum), varigenom en högre skattesats läggs på flygningar från Island till andra EES-stater än på inrikesflygningar och flygningar till Grönland och Färöarna, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 36 i EES-avtalet och artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen,
2. förplikta Republiken Island att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättsliga och faktiska omständigheter; grunder för talan

- Enligt artikel 36 i EES-avtalet får det inte finnas några inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom de avtalsslutande parternas territorier för medborgare i EG-medlemsstater och Efta-stater som har etablerat sig i en annan EG-medlemsstat eller Efta-stat än mottagaren av tjänsten.
- I artikel 38 i EES-avtalet fastslås att friheten att tillhandahålla tjänster på transportområdet regleras av bestämmelserna i kapitel 6 i avtalet. I artikel 39 i EES-avtalet föreskrivs att artikel 30 samt artiklarna 32–34 även skall tillämpas på friheten att tillhandahålla tjänster.

- Enligt artikel 49 i EG-fördraget, som motsvarar artikel 36 i EES-avtalet, är det förbjudet att tillämpa nationella bestämmelser som, utan objektiva skäl, hindrar en tjänsteleverantör att åtnjuta den frihet som föreskrivs i denna artikel. Enligt artikel 49 i EG-fördraget är det inte heller tillåtet att tillämpa nationella bestämmelser som gör det svårare att tillhandahålla tjänster mellan medlemsstaterna än att tillhandahålla dem inom en enda medlemsstat.
- Enligt Europeiska gemenskapernas domstol innebär artikel 49 i EG-fördraget inte bara förbud mot diskriminering av en person som tillhandahåller tjänster med hänvisning till dennes nationalitet, utan också förbud mot alla former av inskränkning, inklusive lagstadgade avgifter, för att utföra en tjänst i samband med en transporttjänst.
- Enligt Europeiska gemenskapernas domstol är syftet med rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen bland annat att fastställa på vilka villkor principen om frihet att tillhandahålla tjänster skall tillämpas inom luftfartssektorn och att, som ett led i den gemensamma transportpolitiken, avskaffa inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom flygtrafiken.
- Enligt en översättning av den isländska lagen nr 31/1987 om budgeten för luftfartsinfrastruktur och intäkter från luftfart (Lög nr. 31 frá 27. mars 1987 um flugmálaáætlun og fjáröflun til framkvæmda í flugmálum) föreskrivs i den ändrade artikel 5.1 att "en särskild flygplatskatt skall betalas för varje person som reser med flyg från Island till andra länder" medan artikel 6.1 föreskriver att "flygplatskatten skall uppgå till 1 250 isländska kronor för varje passagerare som reser från Island till andra länder". I artikel 7.1 föreskrivs slutligen att "flygbolag som transporterar passagerare inom Island eller till Färöarna eller Grönland skall betala en skatt på 165 isländska kronor för varje passagerare på dessa linjer".